

ת"פ 31562/11/15 - מדינת ישראל נגד עומר אטיאס (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 15-11-31562 מדינת ישראל נ' אטיאס (עוצר)
תיק חיזוני:
בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י בא-כוחה עו"ד גנית אטיאס
נגד
עומר אטיאס (עוצר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד עידן פורת
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר, בעבירה של אספקת סם לצריכה עצמית, כאשר על-פי המתוואר בכתב האישום המתוקן סייפק הנאשם לניטים ועקבני אצבע חשיש במשקל 2.4 גר' נתו ללא תמורה. על-פי ההסדר, ישנה הסכמה בין הצדדים כי בגין תיק זה יושטו על הנאשם חמישה חודשיים מאסר בפועל לצד עונשה נלווה לשיקול דעת בית המשפט.

לצד האמור לעיל, לא הייתה הסכמה בין הצדדים לגבי אופן הפעלתם של המאסר המותנים, שלושה במספר, שהינם בר-הפעלה בענייננו.

המאשימה עותרת להפעלתם מחלוקת בחופף ומחcit במצטבר, וזאת הן מתוך شكול הודהתו, משכם המצטבר, וכן מתוך "ישור קוו" עם מדיניותו של מותב זה, אשר על דרך הכלל נותן גושפנקה לנטיית אחריות והודהה בדמות חפיפה של החוקה של המאסר המותנה.

בא-כוח הנאשם מנגד סבור כי יש להורות על חפיפה מלאה של כל המאסר המותנים. לשיטתו, בסופם של דברים יש ליתן הדעת לעבירה שעלייה נותן הנאשם את הדין, אל מול העונש הכללי בגין אותה עבירה. הליכה במתווה אותו מציעה המאשימה תביא לכך שהעונש יהיה בלתי-פרופרציונאלי בשים לב להיות העבירה בתיק דן במדד הנמוך ביותר של עבירות בAGAIN. עוד ביקש ליתן הדעת לכך שהמאסר המותנה מת"פ 11-04-17443 הושת עליון בגין הרשותו בעבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, ולא בעבירות סמיים, וזאת בהצטיף ל"חריגות" של התנאי אשר קובע כי הנאשם ירצה 12 חודשים מאסר בפועל בגין כל עבירה מסווג פשע. אל כל אלה הוסיף את גלו הצער, הודהתו והחיסכון בזמן שיפוטו יקר, הקושי הראייתי, וכן גילוי היותו אב לתינוק, לאחר שמי שעימה היה מצוי בקשרים הודיעה לו כי הוא אבי התינוק, דבר שאושש, לדברי בא-כוחו, באמצעות בדיקת רקמות. אמו של הנאשם ציינה כי מדובר במבנה היחיד, וביקשה את רחמי בית המשפט.

כל שהדבר נוגע לעונש המוסכם בגין הティק שבכותרת, מצאתי סביר והנני לא מצאו. מדובר בעבירות סמים שנמצאות במידה הנמוכה של עבירות האספהה, וזאת בשים לב לטיב הסם, כמות הסם והעובדה ששם זה סופק למכוו של הנאשם, בנסיבות חברותיות, ולא לכל דרוש. מנגד, עונש זה לוקח בחשבון את עברו הפלילי המכובד של הנאשם, אשר חרף גילו הצער הספיק לצבור לחובתו שורה ארוכה של עבירות פליליות, בדגש על עבירות סמים אר לא רק.

כל שהדבר נוגע לאופן הפעלתם של המאסרם המותניים, הרי שראשית יש להטיעים ולצין כי מדובר במאסרם מותניים שלושה גזר-דין שונים. במצב דברים זה, הרי שאין מקום לנתקו הדרך אותה נקט בית המשפט בין היתר בע"פ בעניין מסרואה (ע"פ 4517/04), הינו חפיפתם של כל המאסרם המותניים מאותו גזר-דין המופעלים בגין מעשה יחיד (דבר אשר אינו שני בחלוקת בתיק דן).

לכארה, במצב דברים זה, בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין הקובל כי מאסרם מותניים יש להפעיל במצטרבר לכל עונש אחר, אין לו לנאמן להלן אלא על עצמו, בשל כך שב וחטא בפליליים חרף קיימים של אותם מאסרם מותניים.

ה גם כך, דרכו של מותב זה, על דרך הכלל, בסיטואציה שבה הנאשם מודה ונוטל אחריות, הינה לחופף מחציתו של המאסר המותנה. בכך ניתנים עידוד וגושפנקה להתנהלות זו של הנאשם, וזאת לצד החיסכון בזמן השיפוטי. המאשימה, כאמור, מתוך האמור לעיל עותרת בהתאם, לנוהג גם בעניינו של הנאשם זה.

בתיק דן מצאתי כי יש מקום למכת כבורת דרך נוספת לקראתו של הנאשם, וזאת מכמה טעמי מעבר להודאה ולנטילת האחריות, ובמה דברים אמורים.

ראשית, על בית המשפט, בסופם של דברים, ליתן הדעת גם לעונש הכלל שייגור על הנאשם אל מול העבירה המפעילה את אותם מאסרם מותניים. בענייננו, סבורני כי אכן מדובר בעבירה הנמצאת במידה הנמוכה של עבירות האספהה, ועל-כן השתת עונש כולל של 19 חודשים מאסר בפועל לנאמן שהודה בהעברת אכבע חשיש לחבר, נדמה כי אינה מתבקשת. עוד ביחס לכך ר' סעיף 40(ג) לחוק העונשין אשר גם כן נותן דעתו לשמרית היחס ההולם בין מכלול המעשים ומידת אשמו של נאמן לבין העונש הכללי, וההיקש המתבקש מרצינול זה גם בעניינו של הנאשם שבפני.

יתירה מכך, אין מחלוקת כי מבחינה משפטית פורמלית המאסר המותנה בן 12 החודשים שהושת על הנאשם בת"פ 11-04-17443 הינו בר-הפעלה בענייננו. כך גם בצדק נטען כי לו סבור היה הנאשם שמדובר במאסר מותנה שאינו מידתי היה עלייו להגיש ערעור, כפי שנעשה לא אחת בסיטואציות בכogen דא (עוד ר' ביחס לכך פסיקות חוזרות ונשנות מאת בתי המשפט לפיהם עצם אורכו של המאסר המותנה לשעצמו אינו נסיבה המצדיקה את הארכתו). לצד האמור, מבחינה עניינית ולעומם שאלת אופן הפעלתן של מאסר מותנה זה, העובדה כי מדובר במאסר מותנה ארוך שהושת בגין עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, כאשר התנאי להפעלתו אף הוא כללני, ולמעשה כל עבירת פשע יש בה כדי להביא לתחולתו, הינה עובדה רלוונטיות שיש לקחתה בחשבון. ניתן לעשות היקש מהלכת מסילתי גם לגבי אופן הפעלת

מאסר מותנה בשים לב לבחינה הענינית של העבירות שבגין הושת המאסר המותנה (בנפרד משאלת התחולה).

זאת ועוד, מדובר במאסר מותנה אשראמין הושת על הנאשם זה מכבר, אך עבירות הרכוש בגינה הורשע הנאשם בוצעה לפני חמיש שנים, דבר אשר מחזק אף הוא את המסקנה כי הפעלתו של מאסר מותנה זה ראוי שתיעשה בחיפויו כמעט מלאה לעונש בגין התקיק הנוכחי.

לכל אלו יש להוסיף את יתר מאפיינו של הנאשם, אשר ראוי לקחתם גם לעניין החפיפה, ولو לפנים מסורת הדין, בכלל זאת גלו הצעיר, והודאותו המקבלת משנה תוקף נוכח רשותה התייעזה והקשי הראייה שהיא קיימים בתיק, ועובדת היייתה אב לתינוק צער ורצוינו לשמש לו כצדקה, על כל המשתמע מכך.

סוף דבר, מכל מקום לעיל הנהן לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 8.11.15;
 - ב. מורה על הפעלתם של שלושת המאסרים המותנים הבאים בחופף אחד לשני: מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 17443-04-11, מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 3278-05-14 ומאסר מותנה בן ארבעה חודשים מת"פ 44895-05-12. מאסרים מותנים אלו, לאחר חפיפתם, יופעלו כך שתשתעה חודשים מהם יהיו במצטבר לעונש המאסר בסעיף א' לעיל, והיתריה בחופף. סך-הכל יהיה על הנאשם לרצות 14 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 8.11.15;
 - ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמיים מסווג עונן;
 - ד. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמיים מסווג פשע;
 - ה. 1,500 ל"כ קנס או עשרה ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.1.17;
 - ו. שלושה חודשים פסילה על תנאי מלאהציא רשיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחררו שלא יעבור כל עבירה סמיים.
- ניתן צו לسمים - להשמד.

פלאפון וכסף שנתפסו כמצווג בתיק זה יוחזרו לנאשם באמצעות בא-כוcho.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' באדר א' התשע"ו, 16 בפברואר 2016, במעמד הנוכחי.

